

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE DEFUSIE IS EEN ILLUSIE

Een volkse komedie in drie bedrijven

door

Patrick de Smet

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr.2142

PERSONAGES

6 dames - 7 heren

Robert Haenebalcke : gemeentesecretaris, vrijgezel en enigszins verwijfd type waarvan echte geaardheid tot einde stuk twijfelachtig blijft.

Peer Versypt : veldwachter; arrogant en degoutant behalve tegen zijn meerderen waar hij onderkruiperig wordt!

Aloïs Amajoud: regerende burgemeester; een marionet van Gustaaf Milo.

Rudy Lippens : de plaatselijke nieuwsreporter: rustgevend filosofisch figuur.

Remi Smessaert: de ex-burgemeester die na zoveel jaren het roer opnieuw in handen neemt; naïef figuur, hardhorig en schrijnwerker van beroep.

Gustaaf Milo: directeur van Milo Constructo nv, een staalconstructiebedrijf dat werk verschaft aan zowat het hele dorp en omliggende.

Johan Milo: in één woord: de zoon van de vader

Mien Matthys: de bazige, goedgehartige en alwetende cafébazin.

Sandra Bossuyt: oudste dochter van Mien; geen aangenaam kind.

Petra Bossuyt: jongste dochter, sinds haar zesde stom.

Sofie Dullaert: runt het plaatselijk postkantoor.

Zwarte Lola: de naam zegt alles.

Vrouwelijke reporter.

INHOUD

Ergens in een fictief dorpje in het Vlaamse land, sinds jaar en dag gefusioneerd bij de grote stad, ontstaat beroering. Het nieuws lekt namelijk uit dat het postkantoor en het gemeentehuis gaan sluiten!

Mien de cafébazin, reageert onmiddellijk en besluit een eigen politieke partij te stichten. Ze rekent op de kiezers van de omliggende kleinere gemeenten om hun eigen burgemeesterskandidaat in de stoel te krijgen en de fusie ongedaan te maken; aldus kan het dorp terug zijn eigen leven leiden. Wonder boven wonder lukt het plan!

Maar eenmaal aan de macht ontdekt men dat het bestuur van een stad in handen nemen géén rozegeur en maneschijn is. De machtigen van vroeger blijven machtig! Weldra vindt elk zijn eigen redenen voor de uitspraak "de defusie is een illusie". Met de nodige verwickelingen uiteraard valt alles terug in zijn normale plooi!

E E R S T E B E D R I J F

(Doek open. Decor is bureel van gemeentehuis. Links - rechts achter is respectievelijk deur 1/2. Links bevindt zich het bureel van de gemeentesecretaris. Rechts het bureel van de veldwachter - allebei schuin opgesteld. Achter het bureel van de veldwachter zit ook een venster.)

ROBERT : *(Zit met 1 vinger computerklavier te bewerken - duidelijk onhandig - vloekt even tussen de tanden als hij alweer verkeerde letter intikt.)*

Dat spel begint hier ferm op mijn zenuwen te werken. Altijd maar tuut-tuut maar voor de rest geen beeld en geen klank. Een mens van mijn leeftijd moeten ze zoiets toch niet meer in zijn handen duwen. Tegen de tijd dat ik er kan op werken ben ik op pensioen; het is maar vijf jaar meer! (Printer begint plots te ratelen, hij schrikt hevig.) Verdorie! Ik geraak er nooit aan gewoon! Véél erger dan mijn wekker die 's morgens begint te rinkelen; die stopt als de veer af is maar dit blijft maar doorratelen! Maar vooruit... alles bij elkaar genomen is het hier nog zo slecht niet op ons gemeentehuis: één mens per twee dagen en tussendoor lossen we kruiswoordraadsels op of tweeënvijftigen we! Zo passeert de tijd ook! (Bekijkt papier dat is afgedrukt in de printer.) "Hij weet zelf wel wat en waar hij moet drukken" hadden ze mij verteld! Hij weet potdomme niets! Het staat er maar voor de helft op! Jongens! Welke dommerik heeft zoiets uitgevonden? De gewone schrijfmachine was niet goed genoeg! Ze werkt net zo snel en het staat tenminste volledig op uw blad! (Gooit blad in vuilbak - kijkt op zijn uurwerk.) Tien uur! De post zal er al zijn! (af deur 1)

PEER : (*Op deur 2 - duidelijk genietend*) Aha... mijn dag is weer goed! Tien minuten op ronde en al een parkeerbon uitgeschreven! En het is lente... een nieuw seizoen van overtredingen opsporen kan beginnen!

ROBERT : (*Terug op met enkele brieven en poststukken.*) Dag Peer... reeds vroeg terug op het bureau? En ge staat zo te glunderen?

PEER : Mijn dag kan ik reeds "ge-slaagd" noemen!

ROBERT : Ah... uw mobilette startte bij de eerste poging?

PEER : Mijn mobilette start altijd... enfin... of toch bijna!

ROBERT : Laat mij nadenken! Ge hebt een parkeerbon uitgeschreven?

PEER : En ge raadt nooit wie er nu de klos is!

ROBERT : Nee... maar als ik een beetje geduld heb dan komt die hier zo binnen gestoven!

PEER : Aan Johan Milo... huh... de zoon van de vader! Meneer rijdt met een Porsche en denkt dat ge zoiets zomaar kunt achterlaten aan de bushalte! Niet als Peer op ronde is! 't Is bijna niet te geloven! Zo 'n snotneus van een goeie twintig jaar die rondrijdt met een Porsche... en ik... een veldwachter eerste klas ... ik rijd rond met een mobli... molobi...

ROBERT : Een mo-bi-let-te!

PEER : Ik ken mijn eigen bromfiets wel hoor! Neen... ik zeg u... de wereld zit onrechtvaardig in elkaar!

ROBERT : Ach... wat is onrechtvaardig? Met een Porsche rijden of geen Porsche kunnen kopen? Daarbij... ge hebt nu altijd al zo vlug gedaan met uw ronde... met een Porsche stond ge hier op twee minuten al terug binnen! Bovendien vind ik dat gij overijverig zijt met uw bekeuringen! Ik zie het al voor mijn ogen gebeuren; als gij ooit sterft dan zijt ge in staat om uw eigen begrafeniswagen nog te beboeten... voor te trààg te rijden in plaats van te snel! Haha...

PEER : Haha... wat is daar plezierig aan? Ik doe mijn werk tenminste héél ernstig! En dat kan niet van iedereen hier gezegd worden!

ROBERT : Ik kan het ook niet helpen dat ik mijn werk zo goed doe dat er geen klachten zijn en ik dus geen werk meer heb!

PEER : Mijn vader zaliger zou trots zijn op mij... mocht hij mij kunnen zien!

ROBERT : Als hij terugkeert van hierboven vergeet dan niet zijn verblijfsvergunning te vragen! En vergeten? Knip! Alweer een overtreding die kan beboet worden!

PEER : (*merkt computer*) Ah... ze hebben de computer gisteravond toch nog geleverd?

ROBERT : Juist! Daar moet ik u ook nog over spreken! Zijt gij hier gisteravond rond half vijf nog gepasseerd op uw ronde?

PEER : Jazeker! En zelfs nog héél goeie zaken gedaan!

ROBERT : Onnozelaar! Ge hebt die mannen van de stadsdienst, die onze computer kwamen installeren, bekeurd voor verkeerd parkeren! Waar moesten ze hun bestelwagen achterlaten, dacht ge? Toch niet aan de kerk zeker en een halve kilometer zeulen met dat stuk televisie dat zelfs niet werkt?

PEER : Al was het de koning zelf geweest! Ze stonden verkeerd geparkeerd! Voor de helft op de weg!

ROBERT : En dan? Gij had natuurlijk liever gezien dat ze door de muur geknald waren? Ach... laat maar... Gij zijt toch hopeloos! Probeer in elk geval maar om dat PV in de prullenmand te laten verdwijnen!

PEER : Onmogelijk! Dan zou ik gisteren geen enkele bekeuring geschreven hebben!

ROBERT : Peer... diegene die u ooit heeft leren schrijven moesten ze opknopen! Waarschijnlijk reed die niet met de auto of hij had die schrijflessen wel gelaten!

PEER : Let maar op... of ge hebt ook een PV aan uw been: smaad aan de politie!

ROBERT : Als ge dat ooit durft dan zal ik mijn boete betalen! Maar gij zult het PV opeten! Al was dat het laatste wat ik nog deed! (*wendt zich tot computer*)

PEER : (*duidelijk afgunstig*) Gij kunt er al mee werken?

ROBERT : Eh... (*Neemt plots potsierlijke houding aan*) Ik heb er geen problemen meer mee!

PEER : Dan kunt gij het uitleggen aan mij?

ROBERT : Sorry... maar ik heb werk te doen! Belangrijk werk! (*Draait zich parmantig om - zet zich neer - verdiept zich in poststukken, vanuit de ooghoeken Peer volgend. Peer drukt voorzichtig hier en daar een knopje in. Robert leest plots aandachtiger.*) Wat zijn ze nu in hemelsnaam wel van plan? (*houdt brief omhoog*)

PEER : Ha... moogt ge eindelijk op pensioen?

ROBERT : Lach er niet mee! Als dit doorgaat dan kunnen we allebei op vervroegd pensioen!

PEER : (*Printer schiet plots in actie. Peer schrikt.*) Dat is net een heel leger dat begint te schieten! Wat is er nu aan de hand?

ROBERT : De post en ons gemeentehuis worden gesloten! Uit besparingen!

PEER : Haha... zeg... 1 april is nog ver weg hoor!

ROBERT : (*overhandigt brief*) Hier... probeer eens te lezen in plaats van te schrijven!

PEER : (*Leest met duidelijk stijgende verbazing*) Ze... ze zijn gek geworden! (*leest voor*) "Wij overwegen de sluiting vanaf 1 juli aanstaande indien ook het bestuur van posterijen hiermee instemt"! Stel je voor... we zullen naar de stad moeten gaan werken!

ROBERT : Ja, ge zult uw mobilette moeten verkopen en vragen aan Johan Milo of ge met zijn Porsche moogt meerijden! Haha...

PEER : Lach maar... en gij?! Met de fiets naar de stad!

ROBERT : En de mensen? Wat gaan de mensen zeggen?

PEER : (*mijmerend*) Mijn mobilette! Acht jaar heeft ze mij gediend... nog zo goed als geen kilometers.

ROBERT : Zo ziet ge nu zelf hoe hard ge hier gewerkt hebt!
Gij hebt alleen rondjes gereden rond de kerktoren en
getankt bij Mien... in haar café!

PEER : Let maar op uw woorden gij!

ROBERT : Enne... mondje dicht over die sluiting!

PEER : Waarom?! Mag ik nu ook niet meer spreken? Daarbij...
wie stelt hier de wet?

ROBERT : Deze wet... (*wijst op brief*) komt van een
figuur met een grotere kepi op zijn hoofd als die van
u! En die zegt ons dat deze zaak in géén geval mag
uitlekken! Of wij zijn de klos!

PEER : Over lekken gesproken; wanneer komen die werkmannen
om de afvoerbuis van onze lavabo te repareren? Die
lekt ook... als een zeef!

ROBERT : (*leest brief nogmaals*) Dat heb ik reeds opgelost!

PEER : Gij?! Hoe?!

ROBERT : Ik heb de hoofdwaterkraan dichtgedraaid!

PEER : Maar dan hebben we geen water meer?

ROBERT : En de afvoerbuis lekt niet meer!

PEER : Dat is toch geen oplossing? Waar was ik nu mijn han-
den? En waar...?

ROBERT : Wilt ge nu eens een minuutje proberen te zwijgen?
Ik probeer mij te concentreren! Die werkmannen willen
niet meer komen om de afvoerbuis te repareren sinds ze
de laatste twee keren een PV onder hun ruitewissers
vonden voor verkeerd parkeren.

PEER : Ze moeten de wetten maar respecteren! Ik doe mijn
werk!

ROBERT : Maar zij willen hun werk nu niet meer doen! Zorg
zelf maar voor een loodgieter; liefst één die te voet
komt.

PEER : Gij wast daar toch ook uw handen?

ROBERT : Ja, maar ik heb die mannen niet gepest!

PEER : Pfff... die mannen zoeken altijd een excuus om niet
te moeten werken!

ROBERT : Dat is het verschil! Gij hebt geen excuus meer nodig!

(Er wordt geklopt op deur 2)

JOHAN : *(Komt onmiddellijk binnen - zwaaiend met parkeerboete.)* Wat betekent dat hier Peer? Waarom schrijf jij mij een parkeerboete uit?

PEER : *(Langzaam recht - probeert indrukwekkende houding aan te nemen - kepi op hoofd plaatsend - doodkalm op Johan af.)* Dat betekent meneer Johan Milo, dat iedereen hier in het dorp gelijk is voor de wet. Zelfs iemand die met een Porsche rijdt. En uw Porsche stond verkeerd geparkeerd.

JOHAN : Mijn Porsche verkeerd geparkeerd? Onnozelaar! Hebt jij dat dan niet gezien? Ik had pech! Mijn gevarendriehoek stond voor mijn achterrait!

PEER : *(uit de hoogte)* Zo, ik wist niet dat een Porsche ook kapot kan gaan?

JOHAN : Gelukkig niet zo dikwijls als de mobilette van een agent die ik ken! Die moet elke morgen vrouw en kinderen optrommelen om hem in gang te duwen!

PEER : Let op hé! Ik vertegenwoordig hier het wettelijk gezag en...

JOHAN : Jaja... de rest kennen we! We hebben indertijd ook allemaal naar de Paradijsvogels gekeken!

PEER : Maar wet is wet! En een Porsche... of hij nu rijdt of kapot is... ge plaatst hem niet voor de bushalte!

JOHAN : Die twee bussen die hier elke dag passeren, en waar trouwens toch geen kat op zit, zullen van mijn Porsche geen last gehad hebben! En jij moogt eens proberen een auto met vastgelopen remschoenen vooruit te duwen! Ik had veel geluk dat ik nog tot aan die bushalte ben geraakt of ik stond stil, midden op straat!

ROBERT : *(demonstreert)* Hihi... dan kondt ge Peer gevraagd hebben om u weg te slepen met zijn mobilette en een

sleepkabel! Haha... volgas vooruit en de mobilette van Peer op het achterwiel! En uw Porsche... hihi... geen centimeter vooruit!

PEER : Hebt ge nu genoeg gelachen ja? Moest ik van u ook maar één grammetje medewerking krijgen... dan waren we al een hele stap vooruit!

ROBERT : Ach... gij doet uw werk zo ontzettend goed dat ge van mij geen medewerking nodig hebt...

PEER : Onnozelaar! Lees die brief daar in uw handen nog tien keer; dan zult ge tenminste weten wat er in staat!

ROBERT : 't Is een proces-verbaal dat door u is opgesteld en teruggekeerd is van de procureur; hij heeft het ook tien keer gelezen maar hij geraakt er ook niet aan uit! Hij vraagt om het in een leesbare taal opnieuw te schrijven of in de prullenmand te gooien! En hij suggereert het laatste! Een boete geven voor een haan die te vroeg kraait vindt hij ook wat ver gezocht! (*Legt parmantig PV neer op bureel van Peer. Peer kijkt verbouwereerd toe. Robert geniet stil van op afstand.*)

PEER : Wel merci, ik loop mij hier de benen vanonder het lijf om geld binnen te halen; maar de hoge meneren appreciëren dat blijkbaar niet!

ROBERT : (*terug achter bureel*) Toch wel! Ze vragen alleen dat ge leert schrijven voordat ge iets op papier zet... en dat ge iets nuttig op papier zet! (*tevreden*) Nu weet ik dat de procureur niet slimmer is dan ikzelf; hij kan uw PV's evenmin lezen!

JOHAN : Zeg eens, als jullie gedaan hebben met bekvechten: wat gebeurt er nu met mijn PV?

PEER : Dat zal de wettelijke weg volgen jongeman! Gij... gij zult uw boete betalen zoals elke Belg dat zou moeten doen! En dat is het laatste woord dat ik eraan vuil maak!

GUSTAAF : (*Op deur 2 zonder kloppen*) Goediedag iedereen! Ah... Johan, wat doet gij hier zo vroeg? Ik wist niet

dat mijn zoon zo vroeg uit de veren kon! En champetter... hoe gaat het met de zaken?

PEER : (*arrogante houding verandert onmiddellijk naar onderdanig*) Dag meneer Gustaaf... eh... wel... we mogen niet mopperen! De zaken gaan... eh... goed!

GUSTAAF : Zo mag ik het horen! Ge schrijft dus nog steeds dezelfde hoeveelheid als vroeger! Dat brengt tenminste geld in de stadskas.

JOHAN : Zelfs een koe die geen vergunning kan voorleggen om te loeien vliegt bij hem op de bon! Huh...

GUSTAAF : Dat is gezonde werklust! Dat kunt ge onze Peer niet verwijten! (*Peer glundert.*)

JOHAN : Uw voorbeeldige agent pa, heeft mij een PV aan mijn laars gelapt omdat ik met mijn, overigens defecte auto, aan de bushalte stil stond! En dat vind ik een beetje overdreven!

GUSTAAF : Dat is zelfs sterk overdreven! Vindt ge dat ook niet Peer? Mijn zoon beboeten?!

PEER : (*zenuwachtig - onderdanig*) Eigenlijk is dat wel een beetje overdreven hé meneer Gustaaf?

GUSTAAF : (*Pal voor Peer - kijkt hem dwingend in de ogen*) Dat is sterk overdreven! Zoiets doet ge toch niet, nietwaar Peer?

PEER : (*angstig*) Nooit meer... meneer Gustaaf... nooit meer! Ik wist niet dat die gele Porsche die van uw zoon was... tja... er rijden zoveel gele Porsches rond die in panne staan, nietwaar meneer Gustaaf? En dat PV... ach... laat ons er een kruisje over maken... 't Was meer bedoeld om mijn nieuw potlood eens uit te testen!

JOHAN : (*Scheurt PV voor verschrikte ogen van Peer in stukjes en laat alles op de grond dwarrelen.*) Dat is bij deze gebeurd! (*af deur 2*)

GUSTAAF : (*Geeft Peer joviaal slag op de schouder*) Haha... dat is nogal eens een zoon die Johan van mij! Wat vind jij Peer?!

PEER : *(meent dit duidelijk niet)* Ongelooflijk meneer!
Ongelooflijk!

GUSTAAF : Voila! Jullie hebben het nieuws reeds vernomen
vermoed ik?

ROBERT : Het nieuws?

GUSTAAF : Dat het gemeentehuis wordt gesloten! En de post!
Maar... mond dicht! Niemand hoeft dat nu reeds te
weten! In ieder geval... straks komt de burgemeester
naar hier om alles met mij te bespreken!

ROBERT : De burgemeester? Naar hier?

GUSTAAF : Ja! Jullie zullen ook aangepaste instructies
krijgen!

ROBERT : Dat is als ik het goed voor heb meer dan tien jaar
geleden dat wij nog een burgemeester over de vloer
gehad hebben!

GUSTAAF : Eerst komt hij bij mij... dan komen we samen naar
hier! *(Draait zich om. Peer staat nog verbouwereerd
tegen zijn bureel geleund - voor hem op de grond
liggen de papiersnippers van het PV. Gustaaf wil af,
blijft voor Peer staan.)* En ruim die snippers op die
hier op de grond liggen! Dit staal héél slordig! *(af
deur 2)*

PEER : Jawel meneer Gustaaf!

ROBERT : *(lachend)* Hoorde ik u niet vertellen dat Johan
Milo zijn boete moest betalen? Haha... uw dag wàs
goed... maar ik denk dat gij dringend toe zijt aan
een... haha... snipperdag! *(lachend)*

PEER : *(snippers opruimend)* Lach maar! Ach... probeer hier
maar eens ernstig te werken.

ROBERT : *(onverschillig)* Och... straks stoppen ze ons op
één of andere stadsdienst als de zaak hier gesloten is
en dan moeten we helemaal niet meer werken. *(leest
verder)*

PEER : Ik begrijp er totaal niets van!

ROBERT : Dat is geen nieuws! Dat weten we!

PEER : Waarom sluiten ze net hier alles?

ROBERT : Waarom zouden ze het nog open houden? Hier komt toch geen volk meer en we worden betaald om kruiswoordraadsels op te lossen!

PEER : Gij misschien... ik lever nog altijd degelijk werk af! Ik los andere zaken op dan kruiswoordraadsels...

ROBERT : (*onderzoekend rond PC draaiend*) Toen ik hiermee begon dacht ik direct de oplossing voor àlle raadsels te hebben gevonden; maar nu is die computer voor mij één groot raadsel!

PEER : (*brabbelt onverstaanbaar door*) Pff... stel je voor... de burgemeester die hierheen komt! Wat zou die hier komen zoeken?

ROBERT : Weet ik veel! Uw PV's helpen ontcijferen misschien? Denk daar maar niet teveel over na! De burgemeester heeft hier net zoveel te vertellen als in de stad! Niets dus! Alles wordt geregeerd door de industriëlen! Milo... Gustaaf Milo... dat is onze echte burgemeester!

MIEN : (*Op. Flamboyante verschijning - energieke indruk*) Ah... dag Berke... en onze Peer! En... geen dorst vandaag Peer? Ik heb u nog niet gezien?

ROBERT : Peer heeft nog geen tijd gehad. Hij heeft al een PV moeten schrijven vanmorgen! Maar het is toch zeker niet voor Peer dat ge komt, Mien?

MIEN : Ik weet langs geen kanten meer waar ik moet zijn! Sinds wij bij de stad zijn is alles één grote puzzel geworden! Ik ben op zoek naar de verlenging van mijn drankvergunning! Binnen twee weken is de huidige voltooid verleden tijd en ik wacht nog steeds op de nieuwe!

ROBERT : Werk voor onze Peer! Ik ben er zeker van dat uw drankvergunning één van onze Peers voornaamste zorgen is! Uit eigenbelang wel te verstaan! Nietwaar Peer?

PEER : (*volop papiersnippers verzamelend - geen notie van gesprek.*) Wablief?

ROBERT : Gij zorgt toch voor Miens nieuwe drankvergunning?

PEER : Natuurlijk! Natuurlijk! Want als Mien geen drankvergunning meer heeft dan...

ROBERT : ...staat gij ook droog!

PEER : Die drankvergunning is een belangrijk iets!

MIEN : Natuurlijk! Het is mijn broodwinning! Mij om het even wie ervoor zorgt als ik ze maar krijg! Vroeger... dan was dat geen probleem! Voor de fusie bedoel ik! Dan kwam Peer zijn vader, of gij Robert, de vergunning ter plaatse uitschrijven! Maar nu... nu blijft alles duren! Maar ja... wat kan die stinkzwammen in....
(naam stad) nu het café Torenhof schelen?

ROBERT : Dat is juist! Er wordt met niemand nog rekening gehouden!

PEER : Zelfs met ons niet! Binnen enkele weken zitten wij...

ROBERT : *(dwingende blik naar Peer)* ... in de penarie als Mien haar vergunning nog niet heeft! Begin maar te werken, Peer, want vooral ùw administratie draait traag... héél traag!

PEER : Ik begin onmiddellijk! Eerst de handen wassen. *(af deur 1)*

ROBERT : Hoe die veldwachter is kunnen worden is mij nog steeds een raadsel.

MIEN : Geluk gehad denk ik... de zoon van de vader! *(Komt verleidelijk op Roberts bureau zitten.)*

ROBERT : *(Bekijkt Miens benen aandachtig)* Mien... gij moet niet alleen een nieuwe vergunning hebben maar ge moet u dringend meer stof kopen!

MIEN : Meer stof?

ROBERT : Ja, want elke keer dat gij op mijn bureau komt zitten worden uw rokjes korter en korter! Nog vijf centimeter eraf en ik lag hier van mijn stokje!... Daar zit een artikel in voor Peer over zedenschennis.

MIEN : Als hij dat durft dan drinkt hij bij mij nog slechts water!

ROBERT : Dan hebt gij zelfs geen drankvergunning meer nodig!

MIEN : Bert... ijsklomp die gij zijt! Hoe kan een warme vrouw u ontdooien?

ROBERT : Ik heb meer iets van eeuwige sneeuw: hopeloos om te ontdooien! (*bel gaat*) Pff... zien die nu niet dat de deur beneden open is? Of heeft onze Gustaaf ze daarnet in het slot gegoooid? Momentje... ik ga kijken. (*af deur 2*)

MIEN : (*Kijkt wat rond op Roberts bureau, neemt plots brief van de stad ter hand - veranderende gelaatsuitdrukking.*) Hoe is het mogelijk? Ze gaan de post sluiten... en... en ons gemeentehuis! De politieke varkens... de huichelaars! Jaja... zo tegen de verkiezingen lopen ze rond en strooien ze lucifersdoosjes uit... en balpennen en potloden... maar als de vierkantjes zwart gemaakt zijn dan zien ze ons niet eens meer staan! (*leest verder*) Zozo... en de burgemeester komt in hoogsteigen persoon naar hier! Dat is pas nieuws! Hij komt zeker naar de bevelen luisteren van Gustaaf Milo?

PEER : (*op deur 1*) Verdorie! Beneden ook geen water! Gelukkig is de pomp er nog. We kunnen beginnen met de aanvraag van onze... enfin... van uw drankvergunning. (*bemerkt Mien die hem dreigend aanstaart*) Wat is er? Doe ik nu weer iets verkeerd? Ik ga toch uw drankvergunning...

MIEN : Drankvergunning? Drankvergunning?! Laat mij niet lachen! Wie denkt er aan een drankvergunning als ze van plan zijn hier de hele boel te sluiten! (*duwt brief in handen van verbouwereerde Peer.*)

PEER : Hé?!

MIEN : Ja! Sta daar niet zo dwaas te kijken! Je van de domme houden hé? Doen alsof je nergens van wist! DOE IETS!! Zeg aan uw burgemeester dat Mien niet van plan is dit zomaar te laten gebeuren! Helemaal niet! Wij gaan krijgsraad houden! (*af deur 2*)

ROBERT : (*op deur 2 - achter zich Remi die sjofel is gekleed in werkkostuum.*) Hewel, gij staat daar te kijken alsof ge de duivel zelf gezien hebt!

PEER : De duivel niet! Maar wel zijn vrouw! Zo'n furie. Een duivelin.

ROBERT : Mien? Kom zeg, laat mij niet lachen. Iemand die zulke hemelse drank uitschenkt kan toch onmogelijk een duivelin zijn?

PEER : Slimmeke! Gij hebt die brief van de stad op uw bureau laten liggen en Mien heeft alles gelezen!

ROBERT : Alles?

PEER : Tot zelfs de datum toe. Mien weet dat we gaan sluiten!

REMI : (*hardhorig*) Wablieft? Gaat Mien sluiten?

PEER : Maar neen! Wij gaan sluiten... ach neen... gij moogt dat ook nog niet weten!

REMI : Jullie geniepiggaards! Jullie denken dat ik het niet goed had gehoord hé? Jullie gaan vroeger sluiten en het is nog niet eens middag!

ROBERT : Het gaat over een andere sluiting waar je op tijd en stond meer zult over horen!

REMI : Horen?! Ik hoor tegenwoordig slecht! Die zaagmachines in mijn atelier; als het zo verder gaat word ik nog potdoof!

ROBERT : Worden? Haha... Remi is een eeuwige optimist!

REMI : Ge hebt gelijk! 't Is héél veel verfrist! Maar ik ben hier niet om over het weer te babbelen maar voor de vergunning van mijn zagerij! Vroeger kreeg ik die twee maanden op voorhand maar nu sturen ze zelfs hun kat nog niet...!

ROBERT : Peer... weer werk voor u! Onze ex-burgemeester moet een vergunning hebben om te zagen.

REMI : Mijn vrouw zaagt nochtans voor twee maar ze geraakt niet door het hout! Vroeger toen ik zelf nog burge-meester was, was het wel gemakkelijker! Dan schreef